

Det grundlæggende princip vil være, at den finansielle virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Alle væsentlige aftaler skal indgås skriftligt eller på andet varigt medium mellem den finansielle virksomhed og dens kunder.

En finansiell virksomhed får pligt til at rådgive kunderne, hvis kunderne anmoder herom. Den finansielle virksomhed skal ligeledes af egen drift yde kunden rådgivning, hvor omstændighederne tilsiger, at der er behov herfor. Rådgivningen skal tilgodesee kundernes interesser og give kunden det bedst mulige grundlag for at træffe beslutninger, hvor der er behov herfor.

Ved udstedelsen af denne bekendtgørelse vil der ske en bedre og klarere beskyttelse af forbrugeren end tidligere. Der er tale om bindende og strafsanktionerede regler, der dækker sektoren bredere, og som afløser de vejledende retningslinjer, som Forbrugerombudsmanden har udstedt.

Jeg forventer, at de finansielle virksomheder vil overholde bekendtgørelserne. Men i det omfang der måtte ske overtrædelser af reglerne, er det Finanstilsynets opgave at skride ind over for den finansielle virksomhed, idet der er mulighed for, at Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med bekendtgørelsen.

Når Finanstilsynet modtager klager fra borgere, der vedrører en konkret tvist mellem den finansielle virksomhed og den enkelte, henvises sådan en sag som hidtil til de finansielle ankenævne, der findes på området. Det er ankenævnenes opgave at løse konkrete civilretlige tvister.

Derimod kan Finanstilsynet af egen drift eller efter anmodning fra Det Finansielle Virksomhedsråd eller Forbrugerombudsmanden behandle generelle spørgsmål om de finansielle virksomheders pligter over for deres kunder. Denne mulighed vil Finanstilsynet blandt andet anvende til hvert år at behandle et forbrugerpolitisk tema. Temaet vil blive offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside.

I øvrigt har Regeringen i slutningen af januar indgået en aftale med en række partier i Folketinget om en styrket indsats på forbrugerområdet. I denne aftale ligger, at Forbrugerrådet har ansvar for i samarbejde med Finanstilsynet at udfærdige en guide med gode råd til forbrugerne, når de optager lån, investerer eller køber forsikring.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at være offensiv på dette område, men jeg vil samtidig understrege, at fundamentet for en god forbrugerpolitisk indsats ligger i at få udstedt generelle regler, der siden følges op af konkrete tiltag.

Spm. nr. S 1955

Til økonomi- og erhvervsministeren (12/2 03) af: **Pernille Rosenkrantz-Theil** (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange ressourcer Finanstilsynet har afsat til tilsynet med den finansielle sektor, og om han mener, der er tale om tilstrækkelige ressourcer sammenlignet med forholdene i f.eks. Sverige og England som omtalt i Børsen den 12. februar 2003?«

Svar (21/2 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når spørgeren henviser til artiklen i Børsen den 12. februar 2003, er jeg i min besvarelse gået ud fra, at spørgsmålet angår, hvilke ressourcer Finanstilsynet har afsat til opgaven med behandling af forbruger-spørgsmål.

Indledningsvis bemærkes, at Finanstilsynets opgave er at bidrage til at tilliden til den finansielle sektor bevares både i samfundet og hos den enkelte. Finanstilsynets bidrag til bevarelse af tilliden til den finansielle sektor består i at påse, at den finansielle lovgivning overholdes herunder, at de finansielle virksomheder lever op til deres forpligtelser over for kunderne og at kunderne behandles ordentligt, at deltage i udformningen af den finansielle lovgivning og at indsamle og formidle viden om den finansielle sektor.

Derfor er varetagelse af forbrugerspørgsmål en integreret del af Finanstilsynets opgaver, som det er vanskeligt at opgøre i eksakte ressourcer.

Imidlertid har Finanstilsynet oprettet et kontor med specialister til varetagelse af opgaven med god skik spørgsmål. Til kontoret er der knyttet en række medarbejdere fra andre dele i Finanstilsynet, der bistår med specialviden inden for de forskellige virksomhedsområder, ligesom en række medarbejdere med specialviden deltager i internationale fora eller udarbejder specielle regler, som f.eks. en garantiordning